

(א) גי' רש"ל ורש"א רבן גמליאל (ג) [לקמן לח:]; (ג) [לקמן מב:]; (ד) זבחי ע. [לקמן קא:]; (ה) דפרישותי. רש"א, (ו) [ענין מוס' לקמן קב. ד"ה מה וכו'].

תורה אור השל"ם

1. דברו אל בני ישראל לאמר זאת היתה אשר תאכלו מקל הבהמה אשר על הארץ:
2. לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך ותתנוהו ואכלה או מבר לנביו פי עם קודש אתה לנביו אלך לא תבשל גיד בחלב אמו:
3. וְכִי יָמוּת מִן הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר הִיא לָכֶם לֹא־בָלְיָה דבגו בנבלה יטמא עד הערב: ויקרא יא לט
4. וְאֲנִי קָדַשׁ תְּהִי לִי וְיִשְׂרָאֵל בְּשִׁדְהָ טָרֵף לֹא תֹאכְלוּ לְקַלֵּב תִּשְׁלַח אֶת־אֹרֹתֶיךָ וְאָבְלָה אוֹתָם וְיָקָרָא יְהוָה כֹּהֵן לְמִשְׁרָאֵי:
5. וְחֹלֵב נִבְלָה וְחֹלֵב טָרֵף יִעָשֶׂה וְלֹבֵל מִלֶּאכָה אֲבָל לֹא תֹאכְלוּהוּ: ויקרא ז כד

הגהות הב"ח

(א) תו' ד"ה כי מניח וכו' ומשני כי קמיעיאל:

מוסף רש"י

בהמה דקה שפשטה ידה. אחר שפוטתה, ולא החזירה פסולה. אסוריה דבניהה מסוכנת היא ואינה מותרת עד שתפרכס ואם לא פירכהה היא כמתה קודם שפטיה, ופסוטה די לוקה אינה אלא הולאה נפש, אבל נסה בין פשטה ולא כפפה בין כפפה ולא פשטה פירסוה היא וכשרה (ע"ז טו). זאת החיה. קרי ביה זמא חיה (קטן טו). למאי הלכתה. ואכל לא תאכלוהו למה לי דכמתיה בתלמוד טרפה. הא בתלמוד כשהי נמי חיה, כל הלך וכל דס לא תאכלו, אלא המורה אמרה כו', והיא ואכל לא תאכלוהו משום דלאו דנבלה אהרינהו ואשמעינן דחול על אסור חלב, דאסור חלב קדים משנעלה (קטן קג). ומשום אכל לא תאכלוהו דספיה דקרא פיש בו נבילה וטרפה לחייב את האוכלו משום חלב ומשום נבילה ומשום טרפה, שלא תאמר אין אסור נבילה טרפה חלב על אסור חלב שקדם לכולם (בחיים ע).

השוחרט פרק שני חולין

לז.

עין משפט נר מצוה

ק"ב א ב מ"י פ"ד מהל' מלכות אסורות הל"ד [מן] סמך לאוין קלד ט"ע ע"ד יו"ד פ"ז ס"ע ק"ב [ג]: ק"ג ב מ"י ע"ז הל"ב:

שיטה מקובצת

אן יבא אסור נבלה ויחול על אסור חלב ג"כ ע"י תוס' כריתות דף כג ע"א: [ג] נפחות בורגום לאחר שחטה והדם מקלח: [ג] השוחט בלילה כדאמר' בפרקן דלעיל השוחט בלילה שחטוהו כשרה בדיעבד אבל לכתחלה לא הו"ד ומה"ד בהמה מסוכנת שצריכה פרכוס וכו': [ז] וממאי תיסק אדעתך למיטרא דבעית קרא למשוייה: [ט] ואשמעי רחמנא דקאי עלה נמי בלאו דאי מוזאת היתה לאו: [י] דקאמר תוהו ופרה דבעי ר"ל וכו' ומשני כי קא מביע' ליה דאורייתא כו': [י] ה"מ לשוני דריש לקיש: [י] דלמא אתא קרא לנבלה דלא אתיא מכח מסוכנת קודם מיתה כגון שעשאה גיטרא: [ט] דא"כ מאי פריך במסקנא דלמא אתא קרא להך נבלה דלא הויה מסוכנת מעיקרא: [י] משום דאין אסור חל על אסור ומשמע אפי' כו'. וגי' רש"י כדמות דף כג ע"א ע"ש: [יא] אין פירושו כההיא דבסמוך: [יב] האי פירושו כההיא דלעיל:

רבינו גרשום

טמא לא יאכל אלא מסיפא כל טהור יאכל בשר כו' כלומר לרבות עצים ולבונה כד"ב דמקבלין טומאה. כלומר עצים של מערכה: ומאי תיסק אדעתך דאסירא. כלומר מינה תלמד ומאי תיסק אדעתך דאסירא: זאת למה אמרת מאי תיסק אדעתך דאסירא דכתיב זאת החיה אשר תאכלו כלומר כו': ומחיים בעשה. כלומר חיה אכול [שאינה חיה לא תאכל] טרפה מביעיא: כלומר דמחוסר כגון ניטל וניטלו הכליות וניטל ירך והלל שלה: ולעבור עליו בעשה ולא תעשה. כלומר בעשה חיה אכול לא תעשה ובשר בשדה טרפה לא תאכלו:

(א) הדבר י"ע דהא נעטל הטמול או דיעטל הליות מן הדיא דשפיה ועלמא דע"ס הוא וי"ל יטל הכנז ולא נשמיר היינו כלום או שעטלו נזמט הגדין עטל היך וכו':

מאי. לגופיה הוא דלהני אכל דליטמי איהו אחרני לא או דלמא ל"ש: בתנ"י עד שפרכס. דאי לא מפרכס קיס להו לרצנן דנטולה נשמתה קודם גמר שחיטתה כדאמרין בגמרא [לח:]. אס זינקה. כדרך שהזהמות נופחות בגרונום והדם קילוח: השוחט צלילה. א זהמה מסוכנת שצריכה פירכוס ולא ידע אי פירכסה: ולמחר השכים ומלא. כותלי בית שחיטת האורח מלאים דס כשרה מפני שזינקה: וכמוס ר"א. דמכשר לה ציונוק אמרה ר"ש: אחד כהמה דקה ואחד כהמה גסה. לריכות פירכוס אס היא מסוכנת: שפשטה ידה. גמיר שחיטתה: ולא החזירה פסולה. אס היתה מסוכנת לפי שאין זה פירכוס אלא כן דרכה שעת לאת נפשה אכל גסה לאו אורחה כה"ל: גמ' ממאי דשריא. ואפילו צפירכוס: ומדדרינן וממאי תיסק ז' אדעסין למיסרי. דבעי קרא למשריא: לאו חיה היא. ואפילו מפרכסת ומנא לן דשריא: מדאמר רחמנא נבלה לא תאכל. וסתם נבלה מסוכנת הוא קודם מיתתה: מכלל דקודם מיתה כי הוה מסוכנת שריא דאי קודם מיתה אסירא מוזאת החיה לאחר מיתה מביעיא מיתה מי שריא לה: ופרכינן דלמא היינו נבלה היינו מסוכנת. וקודם מיתה משנסתכנה קרי לה נבלה ואשמעינן רחמנא דקאי עלה יצאלו נמי דאי מוזאת לאו הוצא מכלל עשה עשה: מחיים לא איקרי נבלה. והלכך למה לי לנארוי עלה דנבלה פשיטא דאסור מסוכנת להיכא אזיל: דלמא לעולם היינו נבלה היינו מסוכנת. כלומר דקאמר דנבלה היינו כהמה נסתכנה ונאסרה קודם מיתה ואפ"ה איצטרין קרא דאילו מחיים אסור מסוכנת עשה דעלמא הוא ואשמעינן קרא דלמחר מיתה קאי נמי בלאו: טרפה. יקבז קרום של מוח [גכ:]. או נחתכו רגליה [ע"ג]. מחוסרת היא: ואי ס"ד מסוכנת. מחמת חולי דלא מחסרה אסורה דדרשינן שאינה חיה לא תאכל: מסוכנת. מחמת טרפות שחסרה היא: מביעיא. דהך טרפה נמי אינה חיה אלא מדאיצטרין למישר טרפה ש"מ מסוכנת מחמת טרפות דמיחסרה אסורה אכל שאר מסוכנות

מאי כי מהניא חבת הקדש לפסולא דגופיה אבל למימנא ביה ראשון ושני לא או דלמא לא שנא תיקו: בתנ"י השוחט את המסוכנת רשב"ג אומר עד שתפרכס ביד וברגל ר"א אומר דיה אם זינקה אמר ר"ש השוחט בלילה ולמחר השכים ומצא כתלים מלאים דם כשרה שזינקה וכמות ר"א והכ"א "עד שתפרכס או ביד או ברגל או עד שתכשכש בזנבה אחד בהמה דקה ואחד בהמה גסה" בהמה דקה שפשטה ידה ולא החזירה פסולה שאינה אלא הוצאת נפש בלבד כהמה דברים אמורים שהיתה בחוקת מסוכנת אבל אם היתה בחוקת בריאה אפי' אין בה אחד מכל הסימנים הללו כשרה: גמ' מסוכנת ממאי דשריא וממאי תיסק אדעתך דאסירא דכתיב וזאת החיה אשר תאכלו חיה אכול ושאינה חיה לא תאכל והא מסוכנת אינה חיה מדאמר רחמנא נבלה לא תאכל מכלל דמסוכנת שריא דאי ס"ד מסוכנת אסירא השתא מחיים אסירא לאחר מיתה מביעי ודלמא היינו נבלה היינו מסוכנת לא ס"ד דכתיב וכו' ימות מן הבהמה אשר היא לכם לאכלה הנוגע בנבלתה לאחר מיתה הוא דקרייה רחמנא נבלה מחיים לא אקרי נבלה ודלמא לעולם אימא לך היינו נבלה היינו מסוכנת מחיים בעשה לאחר מיתה בלאו אלא מדאמר רחמנא טרפה לא תאכל מכלל דמסוכנת שריא דאי ס"ד מסוכנת אסירא השתא מסוכנת דלא מחסרה אסירא טרפה מביעיא ודלמא היינו טרפה היינו מסוכנת ולעבור עליו בעשה ולא תעשה א"כ נבלה דכתב רחמנא ל"ל ומה מחיים קאי עלה בלאו ועשה לאחר מיתה מביעיא ודלמא היינו נבלה היינו טרפה היינו מסוכנת ולעבור עליו בשני לאוין ועשה אלא מהכא וחלב נבלה וחלב טרפה יעשה לכל מלאכה ואכל לא תאכלוהו ואמר מר למאי הלכתא אמרה התורה אן יבא אסור נבלה ויחול על אסור חלב יבא אסור טרפה ויחול על אסור חלב ואי

כי מהניא חבת הקדש לפסולא גופיה. השתא מסקינן דמדאורייתא קמיעי ליה אכל מדרבנן מודו דמונין צו ראשון ושני וכן משמע נמי פרק המנחות והנסכים דעלמא הוא אמאי מטמא (מנחות דף קב:) דקאמר נותר וי עפרא טומאת אוכלין ומשני חביבת הקדש תפשוט דבעי ר"ל כו' ומשני (א) קמיעיאל ליה דאורייתא כי אמרינן דרצנן והא דלמחר צפ"ק דפסחים (דף כ.) גבי מחט שנמלאת בצצר הכשר טמא האי צצר דתמכר צמאי אי חביבת הקדש אימר דמהני חביבת הקדש לפסולא דגופיה למימני ביה ראשון ושני מי מהני וכו"ט ה"ע תפשוט הא דבעי ר"ל כו' הוה מני לשנויי וי הא דר"ל מדאורייתא בעי אלא שפיר משני שם כגון שהעבירה צנור עוד משום דלרצנן יוסף דלעיל בעי נמי מיניה מדרבנן וא"ת תפשוט דר"ל מדרבי יוסי צ"ר חנינא דלמחר משקי בית המטבחים אינו מכשיר ואם מהני חביבת הקדש למימני ביה ראשון ושני מני"מ דהכשרו וי"ל דנפקא מינה לעינן כמה דברים שהיו מביאים בעזרה וגם חולין היו מביאים לאכול עם המנחות והזבחים כדי שיהו נאכלים על השזע כדלמחר דהקומץ רבה (מנחות דף כא:):

השוחט את המסוכנת. אפילו לכתחלה שרי ונקט לשון דיעדע משום דבעי למיתני עד שפרכס: שאינה חיה לא תאכל. גריש אלו טרפות (לקמן דף מג.) דריש מהאי קרא דטרפה אינה חיה והיינו לפי המסקנא דשמעתינן דלא מיתוקמא דמסוכנת:

השתא מחיים אסורה אסירא מיתה מביעיא. השתא סבר דסתם נבלה מסוכנת היא קודם מיתה ולהכי דייק שפיר דאי קודם מיתה אסורה פשיטא דמיתה לא שריא לה דכפירש צוקטרס ומיד הוה מני למפך דלמא חתי קרא לנבלה דלא י"מ נחת מסוכנת וכוון שעשאה גיטרא אלא דנטר עד סוף המסקנא אכל אין לפרש דאפילו אפטר לנבלה שלא היתה מסוכנת מעיקרא מ"מ דייק דמדאמר רחמנא מסוכנת משום דקרוצה למיתה כ"ש כהמה שמתה לגמרי דע"ג דאמר רחמנא טרפה אפ"ה איצטרין לאסור נבלה משום דטרפה מיחסרה אין לפרש

ק דא"כ אמאי י"ו פריך במסקנא דלמא אתא קרא להך נבלה דלא אתא מכח מסוכנת מעיקרא כגון שעשאה גיטרא אלא פשיטא דאין זה קל וחומר דאסור מסוכנת חמיר דחל מחיים כדלמחר צמאי צפרק חטאת העוף (דף ע.) דלא ילפינן נבלה מטרפה משום דחמירא דאסורה מחיים וא"ת למאי י"ו פריך אי אמרת נמי מסוכנת שריא תקשי אמאי איצטרין קרא לאסור נבלה הא אסורה מחיים משום אסור שאינה זבחה דרחמנא אמר וזבחת וזו לא נחטפה דמו"נ אף לאחר שננבלה איכא עשה דשאינה זבחה כדמשמע צפרק כל שעה (פסחים דף טו.) וצפ"ק דמיר (דף טז.) דר"ש אומר האוכל נבלה צויה"כ פטור משום דאין אסור חל על אסור וי משמע אפילו נתנבלה צויה"כ פטור משום דאין אסור חל על אסור והשתא כשמתה פקעה אסור אבר מן החי אמאי לא חל אסור יוה"כ עם אסור נבלה צבת אחת אלא ודאי לעולם איכא אסור דשאינה זבחה ולהכי לא חייל עליה אסור יוה"כ דמחיים נמי הוה צב אסור זה ואכתי לא פקע וי"ו לומר דהוה מני למימר ולעמיתך:

דלמא היינו נבלה היינו מסוכנת. אין י"ו לפרש כההיא דבסמוך דהשתא צויה"כ פטור משום דאין אסור חל על אסור והשתא אצטרין לטרפה דלא מחסרה כגון דימיר כיון דכל יתר כנטול דמי הא נמי מיחסר ונפלה נמי חטובה כמחסרה: ודלמא היינו טרפה היינו מסוכנת. י"ו הא פירושו כההיא דלעיל דהשתא בעי למימר דכל מסוכנת קרי לה טרפה דטרפה לשון מסוכנת כלומר קרוצה למות בין מיחסרה בין לא מיחסרה וק"ק דלעיל דפריך היינו נבלה היינו מסוכנת לא קאמר לעבור עליו בעשה ולא תעשה כדקאמר הכא: ומה

שריא דלא דרשינן שאינה חיה לא תאכל: ודלמא היינו טרפה היינו מסוכנת. וזין מחסרה וזין לא מחסרה משעה שאינה חיה טרפה קרי לה טרפה לשון מסוכנת היא כלומר קרוצה למות ואיצטרין לעבור עליה בעשה דשאינה חיה ולא תעשה דטרפה: אס כן נבלה. דאוקמא לעיל דמשום לעבור עליה בלאו נמי איצטרין: ל"ל השתא מחיים. כשהיא מסוכנת קרייה רחמנא טרפה וקאי עלה בלאו ועשה: לאחר מיתה מביעיא. אסורה להיכא אול: ודלמא היינו נבלה היינו טרפה היינו מסוכנת. כלומר אפילו נבלה שמתה לאחר שנטרפה ונסתכנה מצית מוקמת לה ואפ"ה איצטרין ולמייקס עלה לאחר מיתה בשני לאוין לאו דנבלה ולאו דטרפה ועשה דחיה אכול: ואמר מר. צמחים צפרק חטאת העוף (דף ע.) : למאי הלכתא. כלומר הא ויכל לא תאכלוהו לא כריך דהא כתיב (ויקרא א) כל חלב וכל דם לא תאכלו ומשום דנתנבלה או נטרפה מי אזיל ליה אסור חלב ולמאי איצטרין אלא התורה אמרה דחייב משום שני לאוין משום לאו דחלב ומשום לאו דטרפה דלא תימא אין אסור חל על אסור: אי

דהשתא בעי למימר דקודם מיתה משנסתכנה קרי לה נבלה: השתא צויה"כ פטור משום דאין אסור חל על אסור והשתא אצטרין לטרפה דלא מחסרה כגון דימיר כיון דכל יתר כנטול דמי הא נמי מיחסר ונפלה נמי חטובה כמחסרה: ודלמא היינו טרפה היינו מסוכנת. י"ו הא פירושו כההיא דלעיל דהשתא בעי למימר דכל מסוכנת קרי לה טרפה דטרפה לשון מסוכנת כלומר קרוצה למות בין מיחסרה בין לא מיחסרה וק"ק דלעיל דפריך היינו נבלה היינו מסוכנת לא קאמר לעבור עליו בעשה ולא תעשה כדקאמר הכא: ומה

(א) זבחים ע"ב, (ב) לקמן מד:
(ג) שם: מגילה כח,
(ד) עין רש"י,



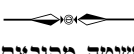
הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה ומה וכו'
דבי היי: (ב) בא"ד ויחול
על איסור חלב לנבלה וכו'
לוממר בטורפה:



הגהות מהר"ב
רנשבורג

א] גבי אפי' אובלת
בקטניות. ג"כ פי' חמיונות
של עינים כן פי' הערוך
בערך נקט גי: [ב] תד"ה
ומה מחיים וכו' הי"א
נמו אחת מק"ו כדמצינו
לעיל כ"ל וכו' מהר"ש
במהלכות במלך ועל
קיי"ן דיונה וכוונתם
למ"ה תוס' לעיל כ"ה
השם מחיים וכו' והל"ה
מהר"ש' מהלכות קמ"ה
ודיוק:



שיטה מקובצת

א] שלא הרהרתי ביום
וכאחי לידו טומאה:
ב] ובחלב טרפה
לחוד: [ג] אלא
מדאיטריך לאשמועינן
בנבלה מכלל דמסוכנת:
ד] וכדמצינוהו לך. ג"כ
ג"כ וכו' וכו' וכו' דהחיל
וכו': [ה] חלב לבדו הסי"ד
ומה"ד שאין חלבה חלוק
בבשרה ששניהם אסורים
הסי"ד ומה"ד יש לך אחרת
שחלבה חלוק מבשרה
שאיסור וכו': [ו] לפי
שמסוכנת היא דבילה
במשו: [ז] ונאצי"פ שהוא
היה כהן ובלא הרמה יכול
לאוכלו: [ח] נרשם עליו ג"כ
לא נמצא בס"י: [ט] אפי'
אוכלת בקטניות שיש לה
חיות וכו' ששניהם שאוכלת
בקטניות עצי"ל מחמת
דוחק מיתה היא עושה
כן ויכין דאינה עומדת
מסוכנת היא: [י] (רמי בר
יחזקאל לא פליג אדרב
יהודה אלא לטפויי אתא
וכן רב חנינא) נרשם עליו
ג"כ בסב"י לא נמצא:
י] אחיא מק"ו לפירושו:
י"א] הוה מסתבר נמי
לאוקומי בה לאו דטרפה
דכי היכי דעשה: [י"ב] וא"כ
נבלה דכתב רחמנא דחל
על איסור חלב: [י"ג] ולאחר
מיתה ומטמא מיבעיא
וליכא למפרך: [י"ד] שלא
יחא במסוכנת אלא איסור
עשה:

אי ס"ד טרפה היינו מסוכנת
למאכסה. לאשמועינן דלא
מטמא חלב משום נבלה
אכילתו ונחלב טרפה
למאכסה לחודא לכתוב
לא תאכלוהו לאשמועינן
דחיל איסור מסוכנת חלב
ואנא דיענא דכ"ש דכי
מייתא חמי נמי איסור
נבלה וחיל עליה:

ומה מחיים. דאיסור
מסוכנת אינו חלב
מחמת קירוב מיתה
וחיל עליה. דאיסור
חלב נבלה גופה מיבעיא:
אלא. מדאיטריך לאשמועינן
בנבלה ג' דאיסור נבלה
חיל איסור חלב: מגלל
דמסוכנת לאו טרפה
מיקרי. ואטריך לאשמועינן
בהך נבלה דחילא מכת
מסוכנת ולא חילא מכת
טרפה שלא נטרפה קודם
לכן דחילא דאיסור חלב.
ומק"ו דטרפה דלמרינן
ומה מחיים כו' לא מנינן
למילף גבי נבלה דאיסור
נבלה חיל איסור חלב
דטעמא דטרפה לאו משום
קירוב מיתה הוא אלא
משום חסרון דמזרינן
למרווייהו צזכמים צפרק
חטאת העוף (דף ע"ג).
ג' כגון שעשאה גיטערא.
והיא עדיין מפרכסת
לדמר צפ"ק (לעיל דף כ"ה).
עשאה גיטערא נבלה
דזו לא נסתנה קודם
נבלתה ואטריך לאשמועינן
דחילא דאיסור חלב נבלה
נבלה דאיסור חלב: עשאה
גיטערא. חמכה לשנים
לרצח: א"כ. דמסוכנת
אסירא: לימא קרא חלב
נבלה וטרפה וגו'. ולאשמועינן
דחילא דאיסור חלב נבלה
וטרפה וחילא דאיסור
חלב ל"ל למכבד וחלב
טרפה למירדשיה אימר
ולמימר דטרפה הוא
דקאמינא לך דהיא וחלבה
אסורים וכו' וכו' וכו' דחיל
איסור טרפה אחלבה
אלמא שני איסורים יש
בה אכל י"ל אחרת שהיא
קרוכה למיתה כו' ואין
בה אלא איסור חלב
לכדו"ל: שחלבה חלוק
מבשרה. שאיסור חלב
נבלה נבלה נבלה נבלה
משולדה וכו' לית בה
איסורא אחרת: הנה נפשי
לא מטמאה. יחזקאל
קאמר ליה להקצ"ה לפי
שהיא אומר לו קח לך
חטים ושעורים וגו' ועונת
האדם תעונינה לעיניהם:
מקרה יוס ומקרה ליה
לא כתיב צפרק ולא גרסינן
ליה: ליה עומאה. קרי:
כוס כוס. שחוט שחוט
שלא תמות לפי שמסוכנת
היא ונבלה ממט ליכא
למימר דא"כ מאי רבותיה:
שהורה זה חכם. שגולד
זה ספק והורן לשאל
לחכם להתיירו: מהנוסיה.
הזרוע והלחיים והקצה
ואאע"פ שהוא היה כהן
וצלל הרמה יכול לאוכלה:
שריא. מסוכנת: היינו
בקטניות. שיש לו לה
כח צשיניה דכיון דאינה
עומדת מסוכנת היא:
יורמי צר יחזקאל. לא
פליג אדרב יהודה אלא
למפרך: י"א] שלא חיינא:
בסורא מפני הכי. כדאמר
דרב חנינא הוסיף אדרב
יהודה אפילו אוכלת
בקטניות וצפומצדיתא
מתני דרב יהודה גופיה
סיים בה הכי: גועה

נבלה מחיים אתי איסור
טרפה וחיי"ל איסור חלב.
פי' צקונטרס ומה מחיים
דאיסור חלב נבלה גופה
מיבעיא ומדאיטריך לאשמועינן
בנבלה מכלל דמסוכנת
לאו טרפה מקרי ולא חילא
מכת מסוכנת ולא חילא
מכת טרפה שלא נטרפה
קודם לכן דחילא דאיסור
חלב. ומק"ו דטרפה דלמרינן
ומה מחיים כו' לא מנינן
למילף גבי נבלה דאיסור
נבלה חיל איסור חלב
דטעמא דטרפה לאו משום
קירוב מיתה הוא אלא
משום חסרון דמזרינן
למרווייהו צזכמים צפרק
חטאת העוף (דף ע"ג).
ג' כגון שעשאה גיטערא.
והיא עדיין מפרכסת
לדמר צפ"ק (לעיל דף כ"ה).
עשאה גיטערא נבלה
דזו לא נסתנה קודם
נבלתה ואטריך לאשמועינן
דחילא דאיסור חלב נבלה
נבלה דאיסור חלב: עשאה
גיטערא. חמכה לשנים
לרצח: א"כ. דמסוכנת
אסירא: לימא קרא חלב
נבלה וטרפה וגו'. ולאשמועינן
דחילא דאיסור חלב נבלה
וטרפה וחילא דאיסור
חלב ל"ל למכבד וחלב
טרפה למירדשיה אימר
ולמימר דטרפה הוא
דקאמינא לך דהיא וחלבה
אסורים וכו' וכו' וכו' דחיל
איסור טרפה אחלבה
אלמא שני איסורים יש
בה אכל י"ל אחרת שהיא
קרוכה למיתה כו' ואין
בה אלא איסור חלב
לכדו"ל: שחלבה חלוק
מבשרה. שאיסור חלב
נבלה נבלה נבלה נבלה
משולדה וכו' לית בה
איסורא אחרת: הנה נפשי
לא מטמאה. יחזקאל
קאמר ליה להקצ"ה לפי
שהיא אומר לו קח לך
חטים ושעורים וגו' ועונת
האדם תעונינה לעיניהם:
מקרה יוס ומקרה ליה
לא כתיב צפרק ולא גרסינן
ליה: ליה עומאה. קרי:
כוס כוס. שחוט שחוט
שלא תמות לפי שמסוכנת
היא ונבלה ממט ליכא
למימר דא"כ מאי רבותיה:
שהורה זה חכם. שגולד
זה ספק והורן לשאל
לחכם להתיירו: מהנוסיה.
הזרוע והלחיים והקצה
ואאע"פ שהוא היה כהן
וצלל הרמה יכול לאוכלה:
שריא. מסוכנת: היינו
בקטניות. שיש לו לה
כח צשיניה דכיון דאינה
עומדת מסוכנת היא:
יורמי צר יחזקאל. לא
פליג אדרב יהודה אלא
למפרך: י"א] שלא חיינא:
בסורא מפני הכי. כדאמר
דרב חנינא הוסיף אדרב
יהודה אפילו אוכלת
בקטניות וצפומצדיתא
מתני דרב יהודה גופיה
סיים בה הכי: גועה

ואי סלקא דעתך טרפה היינו מסוכנת
לכתוב רחמנא חלב נבלה
לעשה לכל מלאכה וכל
טרפה לא תאכלוהו ואנא
אמינא ומה מחיים אתי
איסור חלב חיל איסור חלב
לאחר מיתה מיבעיא
אלא מדכתב רחמנא ונבלה
מכלל דטרפה לאו היינו
מסוכנת מתקיה לה מר
בר רב אשי ודלמא לעולם
אימא לך היינו טרפה
היינו מסוכנת ודקאמרת
נבלה דכתב רחמנא ל"ל
להך נבלה דלא אתיא
מכת מסוכנת והיכי דמי
שעשאה גיטערא התם
נמי אי אפשר דלא הוה
מסוכנת פורתא מקמי
דליפסק לרובא ואיבעית
אימא א"כ לימא חלב
נבלה וטרפה חלב חלב
למה לי חילא חלב חלב
חלוק מבשרה ויש לך
אחרת שחלבה חלוק
מבשרה ואיזו זו מסוכנת
ואיבעית אימא מהכא
ב' ואומר אהה ה' אלהים
הנה נפשי לא מטמאה
ונבלה וטרפה לא אכלתי
ונפשי לא אכלתי ועד
עתה ולא בא בפי בשר
פגול הנה נפשי לא
מטמאה בלילה ונבלה
וטרפה לא אכלתי
ונפשי לא אכלתי בשר
כוס כוס מעולם ולא
בפי בשר פגול שלא
אכלתי מבהמה שיהורה
בה חכם משום רבי נתן
אמרו א שלא אכלתי
מבהמה שלא הורמו
מתנותיה אי אמרת
בשלא שריא היינו רבותיה
דיחזקאל אלא אי אמרת
אמר רב יהודה אמר רב
יכל שמעמידן אותה
ואינה עומדת רב חנינא
בר שלמיא משמיה דרב
אמר א' יאפילו אוכלת
בקטניות רמי בר יחזקאל
אמר אפילו אוכלת קורות
בסורא מתני הכי בפומבדיתא
מתני הכי במסוכנת אמר
רב יהודה אמר רב כל
שמעמידן אותה ואינה
עומדת ואפילו אוכלת
בקטניות רמי בר יחזקאל
אמר אפילו אוכלת קורות
אשכחינהו שמואל לתלמידי
דרב אמר להו מאי אמר רב
במסוכנת אמרו ליה הכי
אמר רב גועה

נבלה מחיים אתי איסור
טרפה וחיי"ל איסור חלב.
פי' צקונטרס ומה מחיים
דאיסור חלב נבלה גופה
מיבעיא ומדאיטריך לאשמועינן
בנבלה מכלל דמסוכנת
לאו טרפה מקרי ולא חילא
מכת מסוכנת ולא חילא
מכת טרפה שלא נטרפה
קודם לכן דחילא דאיסור
חלב. ומק"ו דטרפה דלמרינן
ומה מחיים כו' לא מנינן
למילף גבי נבלה דאיסור
נבלה חיל איסור חלב
דטעמא דטרפה לאו משום
קירוב מיתה הוא אלא
משום חסרון דמזרינן
למרווייהו צזכמים צפרק
חטאת העוף (דף ע"ג).
ג' כגון שעשאה גיטערא.
והיא עדיין מפרכסת
לדמר צפ"ק (לעיל דף כ"ה).
עשאה גיטערא נבלה
דזו לא נסתנה קודם
נבלתה ואטריך לאשמועינן
דחילא דאיסור חלב נבלה
נבלה דאיסור חלב: עשאה
גיטערא. חמכה לשנים
לרצח: א"כ. דמסוכנת
אסירא: לימא קרא חלב
נבלה וטרפה וגו'. ולאשמועינן
דחילא דאיסור חלב נבלה
וטרפה וחילא דאיסור
חלב ל"ל למכבד וחלב
טרפה למירדשיה אימר
ולמימר דטרפה הוא
דקאמינא לך דהיא וחלבה
אסורים וכו' וכו' וכו' דחיל
איסור טרפה אחלבה
אלמא שני איסורים יש
בה אכל י"ל אחרת שהיא
קרוכה למיתה כו' ואין
בה אלא איסור חלב
לכדו"ל: שחלבה חלוק
מבשרה. שאיסור חלב
נבלה נבלה נבלה נבלה
משולדה וכו' לית בה
איסורא אחרת: הנה נפשי
לא מטמאה. יחזקאל
קאמר ליה להקצ"ה לפי
שהיא אומר לו קח לך
חטים ושעורים וגו' ועונת
האדם תעונינה לעיניהם:
מקרה יוס ומקרה ליה
לא כתיב צפרק ולא גרסינן
ליה: ליה עומאה. קרי:
כוס כוס. שחוט שחוט
שלא תמות לפי שמסוכנת
היא ונבלה ממט ליכא
למימר דא"כ מאי רבותיה:
שהורה זה חכם. שגולד
זה ספק והורן לשאל
לחכם להתיירו: מהנוסיה.
הזרוע והלחיים והקצה
ואאע"פ שהוא היה כהן
וצלל הרמה יכול לאוכלה:
שריא. מסוכנת: היינו
בקטניות. שיש לו לה
כח צשיניה דכיון דאינה
עומדת מסוכנת היא:
יורמי צר יחזקאל. לא
פליג אדרב יהודה אלא
למפרך: י"א] שלא חיינא:
בסורא מפני הכי. כדאמר
דרב חנינא הוסיף אדרב
יהודה אפילו אוכלת
בקטניות וצפומצדיתא
מתני דרב יהודה גופיה
סיים בה הכי: גועה

תורה אור השלם

1. וְחָלַב נְבֵלָה וְחָלַב
טְרֵפָה יַעֲשֶׂה לְכָל
מִלְאכָה וְאָבָל לֹא
תֹאכְלֶנּוּ: וְיִקְרָא זֶה
כֹּדֶר וְאִמְרוּ אֲנֹכֶם
אֲדוּנֵי אֱלֹהִים הַזֶּה
נִפְשֵׁי לֹא מְטַמְּאָה
וְנִבְלָה וְטְרֵפָה
לֹא אֲבָלָתִי מְטַמְּאָה
וְעַד עֵתָה וְלֹא בָּא
בְּפִי בֶשֶׂר פְּגוּל:
יחזקאל ד יד

רבינו גרשום

ואנא אמינא מחיים אתי
איסור טרפה וכו'. כלומר
מסוכנת מחיים והיינו
טרפה אתי איסור חלב
וחילא על איסור חלב
מסוכנת לאחר מיתה
דהיינו נבלה מיבעיא: אלא
מדיכתיב רחמנא נבלה וכו'.
כלומר מדאיטריך רחמנ'
למיכתב נבלה דלאחר
מיתה מכלל דטרפה לאו
היינו מסוכנת: התם נמי
אי אפשר דלאו היא
מסוכנת כו'. ועדיין אימא
לך דאי טרפה היינו
מסוכנת לא הוה איצטריך
למיכתב נבלה דלאחר
מיתה כדאמינן לעיל:
זו שאין חלבה חלוק
מבשרה דתרווייהו אסירי.
חלב ובשר: ויש לך אחרת
שחלבה חלוק מבשרה.
כלומר שהחלב אסור
טמא והבשר מהר: כוס
כוס זו היא מסוכנת
שאמר כוס כוס מהרה
שמיד תמות: שיהורה
בה חכם. כלומר שצריך
חכם להורות בה (חכם) שלא
היה בה שום ספק
לאסור: שלא הורמו
מתנותיה הורוע והלחיים
והקצה: אפי' אוכלת
בקטניות. כלומר אפי'
אוכלת חתיכות של עץ
אם אינה עומדת אסורה:

נבלה מחיים אתי איסור
טרפה וחיי"ל איסור חלב.
פי' צקונטרס ומה מחיים
דאיסור חלב נבלה גופה
מיבעיא ומדאיטריך לאשמועינן
בנבלה מכלל דמסוכנת
לאו טרפה מקרי ולא חילא
מכת מסוכנת ולא חילא
מכת טרפה שלא נטרפה
קודם לכן דחילא דאיסור
חלב. ומק"ו דטרפה דלמרינן
ומה מחיים כו' לא מנינן
למילף גבי נבלה דאיסור
נבלה חיל איסור חלב
דטעמא דטרפה לאו משום
קירוב מיתה הוא אלא
משום חסרון דמזרינן
למרווייהו צזכמים צפרק
חטאת העוף (דף ע"ג).
ג' כגון שעשאה גיטערא.
והיא עדיין מפרכסת
לדמר צפ"ק (לעיל דף כ"ה).
עשאה גיטערא נבלה
דזו לא נסתנה קודם
נבלתה ואטריך לאשמועינן
דחילא דאיסור חלב נבלה
נבלה דאיסור חלב: עשאה
גיטערא. חמכה לשנים
לרצח: א"כ. דמסוכנת
אסירא: לימא קרא חלב
נבלה וטרפה וגו'. ולאשמועינן
דחילא דאיסור חלב נבלה
וטרפה וחילא דאיסור
חלב ל"ל למכבד וחלב
טרפה למירדשיה אימר
ולמימר דטרפה הוא
דקאמינא לך דהיא וחלבה
אסורים וכו' וכו' וכו' דחיל
איסור טרפה אחלבה
אלמא שני איסורים יש
בה אכל י"ל אחרת שהיא
קרוכה למיתה כו' ואין
בה אלא איסור חלב
לכדו"ל: שחלבה חלוק
מבשרה. שאיסור חלב
נבלה נבלה נבלה נבלה
משולדה וכו' לית בה
איסורא אחרת: הנה נפשי
לא מטמאה. יחזקאל
קאמר ליה להקצ"ה לפי
שהיא אומר לו קח לך
חטים ושעורים וגו' ועונת
האדם תעונינה לעיניהם:
מקרה יוס ומקרה ליה
לא כתיב צפרק ולא גרסינן
ליה: ליה עומאה. קרי:
כוס כוס. שחוט שחוט
שלא תמות לפי שמסוכנת
היא ונבלה ממט ליכא
למימר דא"כ מאי רבותיה:
שהורה זה חכם. שגולד
זה ספק והורן לשאל
לחכם להתיירו: מהנוסיה.
הזרוע והלחיים והקצה
ואאע"פ שהוא היה כהן
וצלל הרמה יכול לאוכלה:
שריא. מסוכנת: היינו
בקטניות. שיש לו לה
כח צשיניה דכיון דאינה
עומדת מסוכנת היא:
יורמי צר יחזקאל. לא
פליג אדרב יהודה אלא
למפרך: י"א] שלא חיינא:
בסורא מפני הכי. כדאמר
דרב חנינא הוסיף אדרב
יהודה אפילו אוכלת
בקטניות וצפומצדיתא
מתני דרב יהודה גופיה
סיים בה הכי: גועה

